

„ყველაზე შთამბეჭდავი ამბავი — სიყვარულზე“

შესავალი

ყველას ცხოვრებაში არსებობს ერთი ამბავი, რომელიც არასდროს გვაფიწყდება — ამბავი სიყვარულზე.

ის შეიძლება იყოს სიხარულიანიც და ტკივილიანიც, მაგრამ ყოველთვის გულში რჩება. სიყვარულზე ყველაზე შთამბეჭდავი ამბავი ჩემთვის ის არის, სადაც აღამიანი სიყვარულისთვის ყველაფერს ღებს სასწორზე — ღირსებასაც, სიცოცხლესაც და გულსაც.

ამბავი სიყვარულზე

ეს ამბავი მახსენებს ძველ ქართველ გმირებს — აღამიანებს, რომლებიც სიყვარულისთვის იბრძოდნენ, იგანჯებოდნენ და მაინც არ ნებდებოდნენ.

სიყვარული მათთვის მხოლოდ გრძნობა არ იყო — ეს იყო სიძლიერე, სულიერი ძალა და თავგანწირვა.

ერთმა ასეთმა ამბავმა განსაკუთრებულად დამამახსოვრა თავი: როცა გმირი, რომელსაც სიყვარული აიძულებდა ბრძოლის ველზე გასვლას, სიკვდილის წინაც კი არ ნანობდა, რომ უყვარდა.

მისი სიყვარული ისე იყო სუფთა, რომ თავად სიკვდილიც ვერ წაშლიდა მის გრძნობას. ამ ამბავში იგრძნობა ნამდვილი აღამიანობა — ერთგულება, ტკივილი და სულიერი სილამაზე.

შედარება ადრე შესწავლილ ნაწარმოებებთან

გოდერძი ჩოხელის „9 კითხვა სიყვარულის შესახებ“

ჩოხელის მოთხრობებშიც სიყვარული სულიერი განცდაა — გზა ღმერთისკენ.

ისევე როგორც ჩემს ამბავში, იქაც სიყვარული აძლიერებს აღამიანს და ასწავლის თავგანწირვას.

გურამ რჩეულიშვილის „დათო და გურამი ბუხართან“

ეს ამბავიც სიყვარულზეა, ოღონდ მეგობრობის სიყვარულზე.

ის გვაჩვენებს, რომ ნამდვილი სიყვარული შეიძლება მეგობრობაშიაც იყოს — როცა ერთმანეთისთვის ყველაფერს აკეთებ.

„შემომეყარა ყივჩაღი“ და „ყივჩაღის პაემანი“

ამ ნამუშევრებში სიყვარულის ამბავი გმირობისა და ღირსების ნაწილია.

გმირები სიყვარულს ბრძოლაში აგარებენ — მათთვის ეს გრძნობა სიწმინდეა, რომლის გამოც ღირს სიკვდილიც კი.

ო. ჰენრი

მის მოთხრობებში სიყვარული ხშირად ტკივილთანაა შერწყმული.

ის გვაჩვენებს, რომ ნამდვილი სიყვარული მსხვერპლს ითხოვს, მაგრამ სწორედ ამით არის იგი ყველაზე ღამაში.

დასკვნა

სიყვარულზე შთამბეჭდავი ამბავი ყოველთვის გვახსენებს, რომ ეს გრძნობა ადამიანს ცვლის. სიყვარული აძლევს ძალას, ამაღლებს სულს და გვასწავლის, რა არის ნამდვილი ბედნიერება. ბოგჯერ იგი სევდიანია, მაგრამ მაინც ყველაზე ღამაში რამ რჩება ადამიანურ ცხოვრებაში.

მხატვრული ხერხები, რომლებიც გამოვიყენე ტექსტის წერისას

- **შედარება** – სიყვარულის სხვადასხვა სახის წარმოსაჩენად;
- **ეპითეტები** – გმირის გრძნობების სიღრმის გამოსახატად;
- **მეტაფორა** – სიყვარულის აღწერა როგორც სინათლისა და ცეცხლის;
- **პერსონიფიკაცია** – სიყვარულის გაცოცხლება, თითქოს ის თვითონ გრძნობდეს და იგანჯებოდეს.

კავშირი ადრე შესწავლილ ნაწარმოებებთან

ეს ამბავი სიყვარულზე ახლოს დგას ჩოხელის, რჩეულიშვილისა და ო. ჰენრის ნაწარმოებებთან.

ყველგან სიყვარული გამოჩნდება როგორც **სულიერი ძალა**, რომელიც ადამიანში საუკეთესო თვისებებს აღვიძებს.

გმირები სიყვარულის წინაშე საკუთარი სულის სიმტკიცეს ამჟღავნებენ — ზოგჯერ
გამარჯვებით, ზოგჯერ ტკივილით,
მაგრამ ყოველთვის — გულწრფელად.

სიყვარულზე ამბავი — ეს არის ადამიანზე ამბავი.

სიყვარული არის ის, რაც გვაიძულებს ვიცოცხლოთ, ვიბრძოლოთ და გვიყვარდეს სამყაროც
კი ტკივილში.